

Komentár evanjelia na piatok 29. týždňa v Cezročnom období: poznatie, ktoré spasí

Komentár na piatok 29. týždňa
v Cezročnom období. „Ako to,
že terajší čas posúdiť neviete?“
Každý deň sa v dialógu s Bohom
môžeme pýtať: „Ježišu, čo odo
mňa dnes chceš?“

Evanjelium (Lk 12, 54-59)

Ježiš povedal zástupom:

„Keď zbadáte, že na západe
vystupuje oblak, hneď hovoríte:

„Dážď príde,“ a býva tak. A keď veje južný vietor, hovoríte: „Bude horúco,“ a býva. Pokrytci, vzhľad zeme a neba viete posúdiť. Ako to, že terajší čas posúdiť neviete? Prečo sami od seba neusúdite, čo je spravodlivé?

Keď ideš so svojím protivníkom pred vrchnosť, usiluj sa s ním cestou vyrovnať, aby ťa nezavliekol k sudcovi, lebo sudca ťa vydá drábovi a dráb ťa vrhne do väzenia. Hovorím ti: Nevyjdeš odtiaľ, kým nezaplatíš do ostatného haliera.“

Komentár

Už v staroveku ľudia vedeli predpovedať počasie, pretože Boh ich od stvorenia sveta urobil účastnými na svojej múdrosti, aby „vykladali vzhľad neba a zeme“. Ale znamenia a zázraky, ktoré títo ľudia videli, učenia, ktoré počuli, boli viac než

dostatočné na to, aby v nich spoznali príchod Spasiteľa Mesiáša. Načo by tým ľuďom bolo poznanie pozemských vecí, keby neprijali svojho Stvoriteľa, ktorý prišiel na svet, aby „všetko so sebou zmieril“ (Kol 1, 20)?

S Ježišom sa čas naplnil (porov. Gal 4, 4); spása a obrátenie srdca sú na dosah každému. Každý človek vo svätostánku svojho svedomia dokáže rozlíšiť medzi dobrom a zlom, medzi spravodlivým a nespravodlivým. Pokiaľ sme cestujúcimi, Boh nikdy neprestane dávať svojim deťom prostriedky, aby Ho spoznali a obrátili sa k nemu, a to až do poslednej chvíle pozemského života, ako to urobil s dobrým lotrom, ktorý v Ježišovi spoznal Boha, ktorý ho mohol zachrániť od večnej smrti (porov. Lk 23, 42).

Ježiš nám hovorí, že aj strach zo spravodlivého odsúdenia môže byť

platným dôvodom na zmenu života a na zmierenie sa s Bohom a s blížnym. Vyžaduje si to pokoru, opustenie pokryteckého postoja tých, ktorí sa domýšľajú, že vedia veľa o ľudskom poznaní, ale vo svojom srdci neuznávajú prítomnosť Boha, ktorý „nechce smrť bezbožných, ale aby sa odvrátili od svojich ciest a žili“ (Ez 33, 11). Pokiaľ ide o vzťah medzi ľudským poznaním a pokorou, svätý Josemaría napísal: „Ty, hoci si učený, slávny, výrečný a mocný, nestojíš za nič, keď nie si pokorný. — Odti, vytrhni to *ja*, na ktorom si tak zakladáš. Boh ti pomôže — a potom budeš môcť začať pracovať pre Krista, na poslednom mieste v zástupe jeho apoštolov“ (*Cesta*, bod 602).

Josep Boira // Łukasz Łada -
Unsplash

pdf | document generated
automatically from [https://
dev.opusdei.org/sk-sk/gospel/viernes-
to-29/](https://dev.opusdei.org/sk-sk/gospel/viernes-to-29/) (07.08.2025)